

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 17 sierpnia 2022 r.

DIH-3.707.99.2022.JS

DECYZJA DIH-III/ 108 /2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp. z 5 lipca 2022 r. (nr akt kontroli: BP.8361.52.2022.NJ), na mocy której przedsiębiorcy Zofii Bąkowskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą PRIDE Zofia Bąkowska w Gorzowie Wlkp., wymierzono karę pieniężną, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy, tj. nieuwidocznienia w miejscu sprzedaży cen jednostkowych towarów oraz nieprawidłowym wyliczeniu cen jednostkowych, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 10 i 18 maja 2022 r. inspektorzy reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp. (zwanego dalej: „*Lubuskim WIIH*” bądź „*organem pierwszej instancji*”), działając na podstawie upoważnienia nr BP-46/2022 z 10 maja 2022 r., przeprowadzili kontrolę w sklepie Lewiatan zlokalizowanym przy ul. Wyczółkowskiego nr 14 lok. 20 w Gorzowie Wlkp., należącym do przedsiębiorcy Zofii Bąkowskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą PRIDE Zofia Bąkowska w Gorzowie Wlkp. (zwanego dalej również „*stroną*”, lub „*przedsiębiorcą*”).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r., poz. 162, z późn. zm.) (zwanej dalej: „*Prawem przedsiębiorców*”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 28 kwietnia 2022 r. (sygnatura: BP.8361.52.2022), ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli

obejmującego prawidłowość przekazywania przez przedsiębiorców informacji o cenach towarów i usług. Ww. pismo doręczono stronie w dniu 2 maja 2022 r.

W toku kontroli sprawdzono m. in. przestrzeganie przez przedsiębiorcę obowiązku uwidaczniania cen oraz cen jednostkowych, w oparciu o przepisy ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r., poz. 178) (zwanej dalej: „*ustawą o informowaniu o cenach*”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) (zwanego dalej: „*rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*”).

Kontrolę przeprowadzono w obecności pełnomocnika kontrolowanego przedsiębiorcy, na podstawie udzielonego pełnomocnictwa dołączonego do akt sprawy.

W dniu 10 maja 2022 r. inspektorzy reprezentujący Lubuskiego WIIH sprawdzaniu poddali łącznie 100 różnego artykułów żywnościowych wybranych z oferty handlowej, stwierdzając nieprawidłowości przy 35 z nich, tzn.:

- brak informacji cenie jednostkowej w przypadku 3 produktów;
- niewłaściwie wyliczone ceny jednostkowe w odniesieniu do 32 produktów.

Stwierdzone nieprawidłowości stanowiły naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 ust. 1 i 2, § 4 oraz § 6 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Szczegółowe ustalenia jak i dokładny wykaz produktów z nieprawidłowościami udokumentowano w Protokole kontroli (nr akt kontroli: BP.8361.52.2022), znajdującym się w aktach sprawy oraz dokumentacji towarzyszącej (w tym dokumentacji fotograficznej). Do niniejszego Protokołu kontrolowany przedsiębiorca nie wniósł uwag w przewidzianym ustawowym terminie.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Lubuski WIIH decyzją z 5 lipca 2022 r. (sygnatura: BP.8361.52.2022.NJ), nałożył na przedsiębiorcę Zofię Bąkowską prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą PRIDE Zofia Bąkowska w Gorzowie Wlkp., karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu niewypełnienia obowiązku wskazanego w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tj. za niewidocznienie w miejscu sprzedaży cen jednostkowych oraz nieprawidłowe wyliczenie cen jednostkowych w sklepie należącym do ww. przedsiębiorcy. Niniejszą decyzję strona otrzymała w dniu 7 lipca 2022 r.

W dniu 21 lipca 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „*Prezesem UOKiK*” bądź „*organem drugiej instancji*”) otrzymał za pośrednictwem Lubuskiego WIIH odwołanie od nałożonej kary pieniężnej w wysokości 500 zł w decyzji z dnia 5 lipca 2022 r. wskazujące, że decyzją organu pierwszej instancji z dnia 27 czerwca 2022 r. postępowanie o nr BP.8361.52.2022.NJ w całości zostało umorzone. W załączeniu strona przesłała kopie dwóch decyzji.

Pismem z 26 lipca 2022 r. Prezes UOKiK zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w związku z wniesionym odwołaniem oraz poinformował,

że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na mocy art. 10 § 1 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej”, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Artykuł 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach wskazuje, że w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy, pojęcie ceny jednostkowej towaru (bądź usługi) oznacza cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru (usługi), którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach.

Stosownie do § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Natomiast, w myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy;
- 3) metr lub metr kwadratowy – dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni;
- 4) sztukę – dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Jak wskazuje § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia, w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu

cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1. Z kolei, w przypadku towaru paczkowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk (§ 4 ust. 3 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen).

Zgodnie z § 6 ww. rozporządzenia cena jednostkowa pakowanego środka spożywczego w stanie stałym znajdującego się w środku płynnym dotyczy masy netto środka spożywczego po odsączeniu, oznaczonej na opakowaniu jednostkowym, jeżeli płyn ten lub mieszanka płynów stanowi jedynie dodatek do podstawowego składu tego środka spożywczego, w przypadku, gdy pakowany środek spożywczy był glazurowany, cena jednostkowa jest podawana w odniesieniu do masy netto z wyłączeniem glazury.

Odstępstwa od uwidaczniania cen jednostkowych przewidziane są w § 7 rozporządzenia o cenach, który stanowi, że wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do:

- 1) towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
- 2) towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);
- 3) towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach;
- 4) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1977 ze zm.).

W świetle art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20.000 zł. Przepis ten, w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości zostałyby wyeliminowane. Dowiedzenie, że określony podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.

Jednocześnie, w myśl art. 6 ust. 3 ww. ustawy przy ustalaniu kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w sklepie należącym do strony, organ pierwszej instancji bezspornie wykazał, że: w przypadku 3 produktów nie uwidoczniono informacji o cenie jednostkowej oraz w odniesieniu do 32 rodzajów produktów nieprawidłowo wyliczono cenę jednostkową. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Lubuski WIIH nałożył, w drodze decyzji administracyjnej, karę

pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) na ww. przedsiębiorcę, który nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Po przeanalizowaniu całokształtu zebranego materiału dowodowego, w tym w szczególności Protokołu kontroli (nr akt kontroli: BP.8361.52.2022) oraz dokumentacji fotograficznej zebranej w trakcie kontroli, organ drugiej instancji nie miał wątpliwości co do naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Lubuski WIIH słusznie uznał, że niewidoczność konsumentom rzetelnych i nie budzących wątpliwości informacji o cenach jednostkowych, w kontrolowanej placówce, utrudniało (uniemożliwiało) przeciętnemu konsumentowi porównanie cen oraz dokonanie wyboru najbardziej korzystnej ilościowo i cenowo oferty, co w oczywisty sposób godziło w prawa konsumentów.

Jak wynika z treści skarżonej decyzji, Lubuski WIIH przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej kierował się kryteriami wynikającymi z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, dokonując prawidłowej, zdaniem Prezesa UOKiK, oceny stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy oraz wielkości jego obrotów i przychodu.

Mając na względzie powyższe, po ponownym przeanalizowaniu sprawy, organ odwoławczy uznał odwołanie strony za bezzasadne. W opinii Prezesa UOKiK, wymierzona stronie przez Lubuskiego WIIH kara została ustalona w sposób prawidłowy, w oparciu o przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, co znajdowało potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Wykazane bezspornie w toku kontroli uchybienia strony w zakresie oznakowania towarów informacjami o cenach jednostkowych nie może się odbywać ze szkodą dla konsumentów. Zdaniem Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż strona dopuściła się naruszenia wymagań prawnych w zakresie informowania konsumentów o cenach jednostkowych towarów w stopniu uzasadniającym wymierzenie kary pieniężnej.

Odnosząc się do zarzutu strony dotyczącego nałożenia kary pieniężnej w wysokości 500 zł w decyzji z dnia 5 lipca 2022 r. podczas gdy decyzją organu pierwszej instancji z dnia 27 czerwca 2022 r. postępowanie o nr BP.8361.52.2022.NJ w całości zostało umorzone, Prezes UOKiK wyjaśnia co następuje.

W niniejszej sprawie kluczowe jest odróżnienie oraz zrozumienie zapadłych rozstrzygnięć. W pierwszej kolejności wskazać należy, że zaskarżona decyzja Lubuskiego WIIH z 5 lipca 2022 r. została wydana na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach i jest decyzją wymierzającą karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) w związku z naruszeniem obowiązków w zakresie uwidaczniania cen. Z kolei podstawą wydania przywołanej przez stronę decyzji z 27 czerwca 2022 r. (decyzja umarzająca postępowanie administracyjne) był art. 105 §1 Kpa i art. 32 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706). Zgodnie z treścią art. 32 ustawy o Inspekcji Handlowej jeśli jest to niezbędne dla usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości,

wojewódzki inspektor wyda, w drodze decyzji, zarządzenie pokontrolne. W przedmiotowej sprawie pismem 10 czerwca 2022 r. (BP.8361.52.2022.NJ) Lubuski WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wydania na podstawie art. 32 ustawy o Inspekcji Handlowej zarządzenia pokontrolnego w drodze decyzji w celu usunięcia nieprawidłowości stwierdzonych w toku kontroli. Pismo to strona odebrała 14 czerwca 2022 r i w odpowiedzi na nie pismem z 20 czerwca 2022 r. poinformowała o usunięciu wszelkich nieprawidłowości. W związku z powyższym organ pierwszej instancji wydał decyzję umarzającą w całości postępowanie administracyjne ze względu na jego bezprzedmiotowość. Zarządzenie pokontrolne ma na celu wyłącznie usunięcie nieprawidłowości stwierdzonych w toku kontroli, natomiast nie rozstrzyga o konsekwencjach naruszenia obowiązku w zakresie informowania o cenach, tj. o karze pieniężnej i jej wysokości.

Prezes UOKiK wskazuje, że art. 6 ustawy o informowaniu o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 tej ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa.

Rozpatrując odwołanie Prezes UOKiK zbadał także kwestię odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa.

Powyższy przepis wskazuje wprost jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu, gdy: waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. W toku kontroli stwierdzono, że przy 35 towarach na 100 sprawdzonych (co stanowi 35%) nie było cen jednostkowych lub cena jednostkowa była nieprawidłowo wyliczona. Trudno zatem uznać, iż waga naruszenia jest znikoma. Strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości a zatem zaprzestała naruszania prawa. Aby mówić o spełnieniu tej przesłanki muszą wystąpić jej obydwa elementy łącznie, tj. naruszenie jest znikome a strona

zaprzestała jego naruszenia. Zatem, mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK nie znajduje podstaw dla zastosowania art. 189f pkt § 1 pkt 1Kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej.

Konkludując, z uwagi na nieprzestrzeganie przepisów o informowaniu o cenach i ich uwidacznianiu skutkujące naruszeniem interesów konsumentów, Prezes UOKiK nie znalazł argumentów przemawiających za zmianą decyzji organu pierwszej instancji na korzyść strony. Utrzymując w mocy zaskarżoną decyzję Lubuskiego WIIH, Prezes UOKiK miał na uwadze całokształt okoliczności sprawy, przeanalizował i uwzględnił wszystkie możliwe kryteria wymiaru kary określone w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, jak również rozważył przesłanki określone w art. 189 f Kpa. Podsumowując przeprowadzone rozważania, Prezes UOKiK stwierdził, że złożone przez stronę odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, a zaskarżoną decyzję należy utrzymać w mocy.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Stosownie do art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp. w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę

należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 1540, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021, poz. 535), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora Departamentu
Inspekcji Handlowej